

Stanovisko sboru (podle článku 64)

**Stanovisko č. 5/2019 ke vzájemnému působení mezi
směrnicí o soukromí a elektronických komunikacích
a obecným nařízením o ochraně osobních údajů (GDPR),
zejména pokud jde o příslušnost, úkoly a pravomoci úřadů
pro ochranu údajů**

Přijato dne 12. března 2019

OBSAH

1	Shrnutí skutečností	4
2	Právní souvislosti	5
2.1	Příslušná ustanovení nařízení GDPR	5
2.2	Příslušná ustanovení rámcové směrnice	6
2.3	Příslušná ustanovení směrnice o soukromí a elektronických komunikacích	6
3	Rozsah stanoviska	8
3.1	Záležitosti mimo oblast působnosti nařízení GDPR	9
3.2	Záležitosti mimo oblast působnosti směrnice o soukromí a elektronických komunikacích....	9
3.2.1	Obecná věcná působnost směrnice o soukromí a elektronických komunikacích	9
3.2.2	Rozšířená věcná působnost čl. 5 odst. 3 a článku 13 směrnice o soukromí a elektronických komunikacích	11
3.3	Záležitosti ve věcné působnosti směrnice o soukromí a elektronických komunikacích i nařízení GDPR.....	11
4	Vzájemné působení mezi směrnicí o soukromí a elektronických komunikacích a GDPR.....	14
4.1	Koncept „upřesnění“	14
4.2	Koncept „doplnění“	15
4.3	Smysl článku 95 nařízení GDPR	16
4.4	Koexistence	16
5	O příslušnosti, úkolech a pravomocích úřadů pro ochranu údajů.....	17
5.1	Prosazování nařízení GDPR	19
5.2	Prosazování směrnice o soukromí a elektronických komunikacích.....	20
5.3	Prosazování v případech, kdy se oblast působnosti nařízení GDPR prolíná s oblastí působnosti směrnice o soukromí a elektronických komunikacích	21
5.3.1	Otázka č. 1: Jsou určité operace zpracování mimo příslušnost, úkoly a pravomoci úřadů pro ochranu údajů?	21
5.3.2	Otázka č. 2: Jsou vnitrostátní předpisy o soukromí a elektronických komunikacích mimo příslušnost, úkoly a pravomoci úřadů pro ochranu údajů?	23
6	O uplatnitelnosti mechanismů spolupráce a jednotnosti.....	25
7	Závěr.....	26

Evropský sbor pro ochranu osobních údajů,

s ohledem na článek 63 a čl. 64 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (dále jen „nařízení GDPR“),

s ohledem na Dohodu o EHP, a zejména na přílohu XI a protokol 37 k této dohodě ve znění rozhodnutí Smíšeného výboru EHP č. 154/2018 ze dne 6. července 2018,

s ohledem na články 10 a 22 svého jednacího řádu ze dne 25. května 2018 revidovaného dne 23. listopadu 2018,

vzhledem k těmto důvodům:

1) Hlavní úlohou Evropského sboru pro ochranu osobních údajů (dále jen „sbor“) je zajistit jednotné uplatňování nařízení 2016/679 (dále jen „nařízení GDPR“) v celém Evropském hospodářském prostoru. V čl. 64 odst. 2 nařízení GDPR se stanoví, že kterýkoli dozorový úřad, předseda sboru nebo Komise mohou požádat, aby sbor posoudil jakoukoli záležitost s obecnou působností nebo s účinky ve více než jednom členském státě za účelem získání stanoviska. Cílem tohoto stanoviska je posoudit záležitost s obecnou působností nebo s účinky ve více než jednom členském státě.

2) Belgický úřad pro ochranu údajů požádal dne 3. prosince 2018 Evropský sbor pro ochranu osobních údajů, aby prozkoumal vzájemné působení mezi nařízením GDPR a směrnicí o soukromí a elektronických komunikacích, zejména pokud jde o příslušnost, úkoly a pravomoci úřadů pro ochranu údajů, a vydal v této věci stanovisko.

3) Stanovisko sboru se přijímá postupem podle čl. 64 odst. 3 nařízení GDPR ve spojení s čl. 10 odst. 2 jednacího řádu, a to do osmi týdnů od prvního pracovního dne poté, co předseda a příslušný dozorový úřad rozhodli, že spis je úplný. Rozhodnutím předsedy může být tato lhůta s ohledem na složitost dané problematiky prodloužena o dalších šest týdnů,

PŘIJAL NÁSLEDUJÍCÍ STANOVISKO:

1 SHRNU TÍ SKUTEČNOSTÍ

1. Belgický úřad pro ochranu údajů požádal dne 3. prosince 2018 Evropský sbor pro ochranu osobních údajů, aby prozkoumal vzájemné působení mezi směnicí o soukromí a elektronických komunikacích¹ a nařízením GDPR a vydal v této věci stanovisko, přičemž předložil následující otázky:
 - a. Pokud jde o **příslušnost, úkoly a pravomoci** úřadů pro ochranu údajů², zda
 - i. jsou, či nejsou úřady pro ochranu údajů schopny vykonávat svou příslušnost, úkoly a pravomoci při zpracování, které alespoň v souvislosti s určitými operacemi zpracování vyvolává věcnou působnost jak nařízení GDPR, tak směrnice o soukromí a elektronických komunikacích, a pokud ano, zda
 - ii. úřady pro ochranu údajů mohou nebo by měly při výkonu své příslušnosti, úkolů a pravomocí podle nařízení GDPR brát v potaz ustanovení směrnice o soukromí a elektronických komunikacích a/nebo její provedení v členských státech (např. při posuzování zákonnosti zpracování), a pokud ano, do jaké míry;
 - b. zda **mechanismy spolupráce a jednotnosti** mohou nebo by měly být uplatňovány při zpracování, které alespoň v souvislosti s určitými operacemi zpracování vyvolává věcnou působnost jak nařízení GDPR, tak směrnice o soukromí a elektronických komunikacích, a
 - c. do jaké míry se zpracování **může řídit jak ustanoveními směrnice o soukromí a elektronických komunikacích, tak ustanoveními nařízení GDPR**, a zda tato skutečnost ovlivňuje odpovědi na otázky 1 a 2.
2. Sbor se domnívá, že tyto otázky se týkají problematiky obecné působnosti nařízení GDPR, neboť je bezesporu třeba, aby úřady pro ochranu údajů chápaly meze své příslušnosti, úkolů a pravomocí jednotně. Vyjasnění je potřebné zejména proto, aby se mimo jiné zajistila jednotná praxe vzájemné pomoci v souladu s článkem 61 nařízení GDPR a společných postupů v souladu s článkem 62 nařízení GDPR.
3. Toto stanovisko se netýká žádného takového rozdělení příslušnosti, úkolů a pravomocí úřadů pro ochranu údajů podle návrhu nařízení o soukromí a elektronických komunikacích.

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) ve znění směrnice 2009/136/ES a směrnice 2009/136/ES.

² Jak je stanoveno v člancích 55 až 58 nařízení GDPR. V celém tomto stanovisku se používá termín „úřady pro ochranu údajů“ (oproti termínu „dozorové úřady“), aby bylo možné jasně odlišit „dozorové úřady“ uvedené v nařízení GDPR od jiných typů orgánů dohledu, jako jsou vnitrostátní regulační orgány uvedené ve směrnici 2002/58/ES.

2 PRÁVNÍ SOUVISLOSTI

2.1 Příslušná ustanovení nařízení GDPR

4. Podle čl. 2 odst. 1 se nařízení GDPR vztahuje na „*zcela nebo částečně automatizované zpracování osobních údajů a na neautomatizované zpracování těch osobních údajů, které jsou obsaženy v evidenci nebo do ní mají být zařazeny*“.

V čl. 2 odst. 2 nařízení GDPR se stanoví, že zmiňované nařízení se nevztahuje na zpracování osobních údajů prováděné:

„a) při výkonu činností, které nespadají do oblasti působnosti práva Unie;

b) členskými státy při výkonu činností, které spadají do oblasti působnosti hlavy V kapitoly 2 Smlouvy o EU;

c) fyzickou osobou v průběhu výlučně osobních či domácích činností;

d) příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, včetně ochrany před hrozbami pro veřejnou bezpečnost a jejich předcházení“.

5. Článek 5 nazvaný „Zásady zpracování osobních údajů“ obsahuje zásady platné pro jakékoli zpracování osobních údajů, včetně požadavku, že osobní údaje musí být zpracovávány korektně a zákonným způsobem.³ Článek 6 popisuje okolnosti, za nichž je zpracování osobních údajů zákonné, přičemž jedna z nich se týká souhlasu subjektu údajů. Článek 7 dále upřesňuje podmínky platného vyjádření souhlasu ve smyslu nařízení GDPR.⁴
6. V souladu s čl. 51 odst. 1 se úřady pro ochranu údajů ze zákona pověřují, aby monitorovaly uplatňování nařízení GDPR s cílem chránit základní práva a svobody fyzických osob v souvislosti se zpracováním jejich osobních údajů a usnadnit volný pohyb osobních údajů uvnitř Unie. Články 55, 57 a 58 upřesňují příslušnost, úkoly a pravomoci jednotlivých úřadů pro ochranu údajů. Kapitola VII nařízení GDPR nazvaná „Spolupráce a jednotnost“ upřesňuje různé způsoby, jakými spolu úřady pro ochranu údajů mají spolupracovat, aby přispěly k jednotnému uplatňování nařízení GDPR.
7. V článku 94 nazvaném „Zrušení směrnice 95/46/ES“ se uvádí:
- „1. Směrnice 95/46/ES se zrušuje s účinkem ode dne 25. května 2018.*
- 2. Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na toto nařízení. Odkazy na pracovní skupinu pro ochranu fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů zřízenou článkem 29 směrnice 95/46/ES se považují za odkazy na Evropský sbor pro ochranu osobních údajů zřízený tímto nařízením.“*

³ Viz rovněž 39. bod odůvodnění nařízení GDPR („*Jakékoliv zpracování osobních údajů by mělo být prováděno zákonným a spravedlivým způsobem. [...]*“).

⁴ Viz pokyny pracovní skupiny zřízené podle článku 29 ohledně souhlasu podle nařízení 2016/679, WP 259 rev.01, schválené Evropským sborem pro ochranu osobních údajů dne 25. května 2018.

8. V článku 95 nazvaném „Vztah ke směrnici 2002/58/ES“ se uvádí:

„Toto nařízení neukládá žádné další povinnosti fyzickým nebo právnickým osobám, pokud jde o zpracování ve spojení s poskytováním veřejně dostupných služeb elektronických komunikací ve veřejných komunikačních sítích v Unii, co se týče záležitostí, u nichž se na ně vztahují konkrétní povinnosti s tímž cílem stanovené ve směrnici 2002/58/ES.“

9. Ve 173. bodě odůvodnění nařízení GDPR se uvádí:

„(173) Toto nařízení by se mělo použít na všechny záležitosti týkající se ochrany základních práv a svobod při zpracování osobních údajů, na které se nevztahují specifické povinnosti stanovené ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES a sledující stejný cíl, včetně povinností správce a práv fyzických osob. Za účelem vyjasnění vztahu mezi tímto nařízením a směrnicí 2002/58/ES by měla být uvedena směrnice odpovídajícím způsobem změněna. Jakmile bude toto nařízení přijato, směrnice 2002/58/ES by měla být podrobena přezkumu, zejména s cílem zajistit soudržnost s tímto nařízením.“

2.2 Příslušná ustanovení rámcové směrnice

10. Ustanovení čl. 2 písm. g) rámcové směrnice⁵ definuje „vnitrostátní regulační orgán“ jako

„subjekt nebo subjekty, které pověřuje členský stát jakýmkoli regulačními úkoly uloženými touto směrnicí a zvláštními směrnicemi“.

11. V čl. 2 písm. l) rámcové směrnice se uvádí, že

„>zvláštními směrnicemi< (se) rozumějí směrnice 2002/20/ES (autorizační směrnice), směrnice 2002/19/ES (přístupová směrnice), směrnice 2002/22/ES (směrnice o univerzální službě) a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a o ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (směrnice o soukromí a elektronických komunikacích)“.

12. V čl. 3 odst. 1 rámcové směrnice se stanoví:

„Členské státy zajistí, aby každý z úkolů, který je uložen vnitrostátním regulačním orgánům v této směrnici a ve zvláštních směrnicích, byl plněn příslušným subjektem.“

2.3 Příslušná ustanovení směrnice o soukromí a elektronických komunikacích

13. V čl. 1 odst. 2 směrnice o soukromí a elektronických komunikacích se stanoví:

„Ustanovení této směrnice upřesňují a doplňují [nařízení (EU) 2016/679] pro účely uvedené v odstavci 1. Navíc poskytují ochranu oprávněných zájmů účastníků, kteří jsou právníckými osobami.“⁶

⁵ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES ze dne 7. března 2002 o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací (rámcová směrnice).

⁶ V souladu s čl. 94 odst. 2 nařízení GDPR se ve směrnici o soukromí a elektronických komunikacích všechny odkazy na směrnici 95/46 nahrazují slovy „[nařízení (EU) 2016/679]“ a odkazy na „pracovní skupinu pro ochranu fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů zřízenou článkem 29 směrnice 95/46/ES“ slovy „[Evropský sbor pro ochranu osobních údajů]“ v příslušném pádě.

14. V čl. 2 písm. f) směrnice o soukromí a elektronických komunikacích se uvádí, že
„soulas« uživatele či účastníka odpovídá souhlasu subjektu údajů podle [nařízení (EU) 2016/679]“.
15. V čl. 15 odst. 2 směrnice o soukromí a elektronických komunikacích se stanoví:
„Ustanovení [nařízení (EU) 2016/679], [kapitoly VIII o právní ochraně, odpovědnosti a sankcích], se použijí s ohledem na vnitrostátní právní předpisy přijaté v souladu s touto směrnicí a s ohledem na práva jednotlivců vyplývající z této směrnice.“
16. V čl. 15 odst. 3 směrnice o soukromí a elektronických komunikacích se stanoví:
„[Evropský sbor pro ochranu osobních údajů] plní rovněž úkoly stanovené [článkem 70 nařízení (EU) 2016/679] týkající se záležitostí upravených touto směrnicí, zejména ochrany základních práv a svobod a oprávněných zájmů v odvětví elektronických komunikací.“
17. V článku 15a nazvaném „Provádění a prosazování“ se stanoví:
„1. Členské státy stanoví sankce, včetně případných trestních sankcí, za porušení vnitrostátních předpisů přijatých podle této směrnice a přijmou veškerá opatření nezbytná k jejich uplatňování. [...]
2. Aniž jsou dotčeny jakékoli soudní prostředky nápravy, které mohou být k dispozici, členské státy zajistí, aby příslušný vnitrostátní orgán a případně další vnitrostátní orgány měly pravomoc nařídít zastavení protiprávního jednání uvedeného v odstavci 1.
3. Členské státy zajistí, aby příslušné vnitrostátní orgány a případně další vnitrostátní orgány měly vyšetřovací pravomoci a zdroje nezbytné ke sledování a prosazování vnitrostátních předpisů přijatých podle této směrnice, včetně pravomoci získat všechny příslušné informace, jež k tomu mohou potřebovat.
4. Příslušné vnitrostátní regulační orgány mohou přijmout opatření pro zajištění účinné přeshraniční spolupráce při prosazování vnitrostátních právních předpisů přijatých podle této směrnice a pro vytvoření harmonizovaných podmínek poskytování služeb zahrnujících přeshraniční toky údajů.
S dostatečným předstihem před přijetím jakýchkoli takových opatření předloží vnitrostátní regulační orgány Komisi shrnutí důvodů pro tato opatření, obsah těchto opatření a způsob jejich uplatňování. Po posouzení obdržných informací a po konzultaci s Evropskou agenturou pro bezpečnost sítí a informací (ENISA) a [Evropským sborem pro ochranu osobních údajů] k nim může Komise vznést připomínky nebo vydat doporučení zejména s cílem zajistit, aby tato předpokládaná opatření nepříznivě neovlivňovala fungování vnitřního trhu. Při přijímání rozhodnutí o těchto opatřeních přihlížejí vnitrostátní regulační orgány co možná nejvíce k připomínkám či doporučením Komise.“
18. V 10. bodě odůvodnění směrnice o soukromí a elektronických komunikacích se stanoví, že
„v odvětví elektronických komunikací se [nařízení (EU) 2016/679] vztahuje zejména na všechny záležitosti týkající se ochrany základních práv a svobod, které nejsou zvláštním způsobem upraveny touto směrnicí, včetně povinností správce a práv jednotlivců. [Nařízení (EU) 2016/679] se použije pro neveřejné komunikační služby.“

3 ROZSAH STANOVISKA

19. Cílem nařízení GDPR je chránit základní práva a svobody fyzických osob, zejména jejich právo na ochranu osobních údajů, a zajistit volný pohyb osobních údajů v Unii.⁷ K dosažení tohoto cíle stanoví nařízení GDPR společná pravidla pro zpracování údajů, aby se zajistila jednotná účinná ochrana osobních údajů v celé Unii a zamezilo se rozdílným bránícím volnému pohybu osobních údajů na vnitřním trhu. Tato pravidla slouží k zajištění rovnováhy mezi (možnými) přínosy zpracování údajů a (možnými) nevýhodami.
20. Cílem směrnice o soukromí a elektronických komunikacích je harmonizovat vnitrostátní předpisy požadované pro zajištění rovnocenné úrovně ochrany základních práv a svobod, zejména práva na soukromí a zachování důvěrnosti informací, se zřetelem na zpracování osobních údajů v odvětví elektronických komunikací, a pro zajištění volného pohybu těchto údajů a elektronických komunikačních zařízení a služeb ve Společenství.⁸ Směrnice o soukromí a elektronických komunikacích se proto snaží zajistit, aby byla plně dodržována práva stanovená v člancích 7 a 8 Listiny základních práv Evropské unie. V tomto ohledu je cílem směrnice o soukromí a elektronických komunikacích „upřesnit a doplnit“ ustanovení nařízení GDPR týkající se zpracování osobních údajů v odvětví elektronických komunikací⁹.
21. Otázky adresované sboru se týkají pouze zpracování, které vyvolává věcnou působnost jak nařízení GDPR, tak směrnice o soukromí a elektronických komunikacích. V zájmu dalšího vyjasnění rozsahu tohoto stanoviska jsou v následujících oddílech objasněny situace,
- kdy mezi nařízením GDPR a směrnicí o soukromí a elektronických komunikacích nedochází k vzájemnému působení, protože daná záležitost spadá mimo oblast působnosti nařízení GDPR,
 - kdy mezi nařízením GDPR a směrnicí o soukromí a elektronických komunikacích nedochází k vzájemnému působení, protože daná záležitost spadá mimo oblast působnosti směrnice o soukromí a elektronických komunikacích, a
 - kdy mezi nařízením GDPR a směrnicí o soukromí a elektronických komunikacích dochází k vzájemnému působení, protože zpracování vyvolává věcnou působnost jak nařízení GDPR, tak směrnice o soukromí a elektronických komunikacích.

⁷ Článek 1 nařízení GDPR.

⁸ Ustanovení čl. 1 odst. 1 směrnice o soukromí a elektronických komunikacích.

⁹ Ustanovení čl. 1 odst. 1 a 2 směrnice o soukromí a elektronických komunikacích je třeba vykládat v souvislosti s článkem čl. 94 odst. 2 nařízení GDPR.

3.1 Záležitosti mimo oblast působnosti nařízení GDPR

22. Věcná působnost nařízení GDPR se v zásadě vztahuje na veškeré formy zpracování osobních údajů bez ohledu na použitou technologii.¹⁰ Nařízení GDPR se nepoužije, pokud:
- nejsou zpracovávány žádné osobní údaje (osobní údaje nepředstavují např. telefonní číslo automatické zákaznické služby právnické osoby nebo IP adresa digitální kopírky v korporátní síti),
 - dotčené činnosti spadají mimo věcnou působnost nařízení GDPR, a to s přihlédnutím k čl. 2 odst. 2 a 3 nařízení GDPR, nebo
 - dotčené činnosti spadají mimo místní působnost nařízení GDPR¹¹.

3.2 Záležitosti mimo oblast působnosti směrnice o soukromí a elektronických komunikacích

23. Zvláštností směrnice o soukromí a elektronických komunikacích je, že dvě její ustanovení mají širší oblast působnosti než ostatní ustanovení, jejichž oblast působnosti je omezena na poskytování veřejně dostupných služeb elektronických komunikací ve veřejných komunikačních sítích. Z tohoto důvodu, jak je uvedeno v následujících oddílech, je třeba zodpovědět dvě otázky, aby bylo možné stanovit, zda určitá činnost spadá, či nespadá do věcné působnosti směrnice o soukromí a elektronických komunikacích.

3.2.1 Obecná věcná působnost směrnice o soukromí a elektronických komunikacích

24. Směrnice o soukromí a elektronických komunikacích se podle svého článku 3 vztahuje na „zpracování osobních údajů ve spojení s poskytováním veřejně dostupných služeb elektronických komunikací ve veřejných komunikačních sítích ve Společenství, včetně veřejných komunikačních sítí podporujících zařízení pro shromažďování a identifikaci údajů“.
25. Směrnice o soukromí a elektronických komunikacích se proto týká především veřejně dostupných služeb elektronických komunikací a sítí elektronických komunikací¹². Kodex pro elektronické komunikace¹³ stanoví, že sem patří i služby, které jsou funkčně rovnocenné službám elektronických komunikací.

¹⁰ Viz rovněž 46. bod odůvodnění směrnice o soukromí a elektronických komunikacích.

¹¹ Článek 3 nařízení GDPR. Viz pokyny Evropského sboru pro ochranu osobních údajů č. 3/2018 k místní působnosti nařízení GDPR (článek 3), 16. listopadu 2018.

¹² Pracovní dokument útvarů Komise, následné hodnocení směrnice 2002/58/ES o soukromí a elektronických komunikacích provedené v rámci hodnocení REFIT, zpráva COM SWD(2017) 005, s. 20; zpráva Komise „Směrnice o soukromí a elektronických komunikacích: posouzení provádění, účinnosti a slučitelnosti s navrhovaným nařízením o ochraně údajů“ (SMART 2013/0071, s. 24).

¹³ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1972 ze dne 11. prosince 2018, kterou se stanoví evropský kodex pro elektronické komunikace.

26. Pokud jde o její obecnou věcnou působnost, směrnice o soukromí a elektronických komunikacích se použije tehdy, pokud jsou splněny všechny následující podmínky:
- existuje určitá služba elektronických komunikací¹⁴,
 - tato služba je nabízena prostřednictvím sítě elektronických komunikací¹⁵,
 - služba i síť jsou veřejně dostupné¹⁶,
 - služby i síť jsou nabízeny v EU.
27. Činnosti, které nespĺňujú všechna výše uvedená kritéria, obecně nespádají do působnosti směrnice o soukromí a elektronických komunikacích.

Příklady:

Korporátní síť, která je přístupná pouze zaměstnancům pro profesní účely, nepředstavuje „veřejně dostupnou“ službu elektronických komunikací. Proto přenos lokalizačních údajů prostřednictvím takové sítě nespádá do věcné působnosti směrnice o soukromí a elektronických komunikacích.¹⁷

Služba synchronizace času vysílá signál prostřednictvím sítě elektronických komunikací do všech hodin, na které se vztahuje její protokol pro synchronizaci (neurčitý počet příjemců). V daném kontextu představuje tato služba vysílací, nikoliv komunikační službu, a proto by rovněž nespádala do věcné působnosti směrnice o soukromí a elektronických komunikacích.

¹⁴ V čl. 2 písm. d) směrnice o soukromí a elektronických komunikacích se stanoví, že tímto pojmem se rozumí „jakákoliv informace, která se vyměňuje nebo přenáší mezi určitým počtem zúčastněných stran prostřednictvím veřejně dostupné služby elektronických komunikací“, což nezahrnuje vysílací služby, které mohou teoreticky oslovit neomezený okruh publika. Pojem „služba elektronických komunikací“ je v současné době definován v čl. 2 písm. d) rámcové směrnice, ačkoli s účinností ode dne 21. prosince 2020 má být definován v čl. 2 bodu 4 kodexu pro elektronické komunikace.

¹⁵ Pojem „síť elektronických komunikací“ je v současné době definován v čl. 2 písm. a) rámcové směrnice, ačkoli s účinností ode dne 21. prosince 2020 má být definován v čl. 2 bodu 1 kodexu pro elektronické komunikace.

¹⁶ Veřejná služba je služba, která je dostupná všem členům veřejnosti na stejném základě, přičemž nejde pouze o služby ve veřejném vlastnictví. Srovnej: EIOÚ, stanovisko č. 5/2016, předběžné stanovisko EIOÚ k přezkumu směrnice o soukromí a elektronických komunikacích (2002/58/ES), s. 12 a sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě o stavu a provádění směrnice 90/388/EHS o hospodářské soutěži na trhu telekomunikačních služeb, KOM(95) 113 v konečném znění ze dne 4. dubna 1995, s. 14.

¹⁷ Pracovní dokument útvarů Komise, následné hodnocení směrnice 2002/58/ES o soukromí a elektronických komunikacích provedené v rámci hodnocení REFIT, zpráva COM SWD(2017) 005, s. 21, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52017SC0005&from=EN>; zpráva Komisi „Směrnice o soukromí a elektronických komunikacích: posouzení provádění, účinnosti a slučitelnosti s navrhovaným nařízením o ochraně údajů“ (SMART 2013/0071, s. 14), <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/news/eprivacy-directive-assessment-transposition-effectiveness-and-compatibility-proposed-data>.

3.2.2 Rozšířená věcná působnost čl. 5 odst. 3 a článku 13 směrnice o soukromí a elektronických komunikacích

28. Hlavním cílem směrnice o soukromí a elektronických komunikacích je zajistit ochranu základních práv a svobod veřejnosti při využívání sítí elektronických komunikací¹⁸. S ohledem na tento cíl se čl. 5 odst. 3 a článek 13 směrnice o soukromí a elektronických komunikacích vztahují na poskytovatele služeb elektronických komunikací, jakož i na provozovatele internetových stránek (např. pokud jde o cookies) nebo na jiné podniky (např. pokud jde o přímý marketing)¹⁹.

Příklady:

Vyhledávací služby, které ukládají cookies na zařízení uživatele, spadají do rozšířené věcné působnosti čl. 5 odst. 3 směrnice o soukromí a elektronických komunikacích²⁰.

Nevyžádaná elektronická pošta zasílaná provozovatelem internetových stránek pro účely přímého marketingu spadá rovněž do rozšířené věcné působnosti článku 13 směrnice o soukromí a elektronických komunikacích²¹.

3.3 Záležitosti ve věcné působnosti směrnice o soukromí a elektronických komunikacích i nařízení GDPR

29. Existuje mnoho příkladů činností zpracování, které vyvolávají věcnou působnost jak směrnice o soukromí a elektronických komunikacích, tak nařízení GDPR. Jasným příkladem je používání cookies. Ve svém stanovisku k internetové reklamě zaměřené na chování spotřebitelů pracovní skupina zřízená podle článku 29 uvedla:

*„Pokud lze informace shromážděné v důsledku uvádění a získávání informací prostřednictvím cookies nebo podobných prostředků považovat za osobní údaje, pak se **kromě čl. 5 odst. 3 použije také směrnice 95/46/ES.**“²²*

30. Judikatura Soudního dvora Evropské unie (SDEU) potvrzuje, že je možné, aby zpracování spadalo do věcné působnosti jak směrnice o soukromí a elektronických komunikacích, tak nařízení GDPR. Ve věci *Wirtschaftsakademie*²³ uplatnil SDEU směrnici 95/46/ES bez ohledu na skutečnost, že příslušné zpracování rovněž zahrnovalo operace zpracování, které spadaly do věcné působnosti směrnice

¹⁸ V čl. 1 odst. 1 směrnice o soukromí a elektronických komunikacích se stanoví: „*Touto směrnicí se harmonizují předpisy členských států požadované pro zajištění rovnocenné úrovně ochrany základních práv a svobod, zejména práva na soukromí a zachování důvěrnosti informací, se zřetelem na zpracování osobních údajů v odvětví elektronických komunikací, a pro zajištění volného pohybu těchto údajů a elektronických komunikačních zařízení a služeb ve Společenství.*“

¹⁹ Pracovní skupina pro ochranu údajů zřízená podle článku 29, stanovisko č. 2/2010 k internetové reklamě zaměřené na chování spotřebitelů, 22. června 2010, WP 171, oddíl 3.2.1, s. 9; stanovisko č. 1/2008 k otázkám ochrany údajů v souvislosti s vyhledávači, WP 148, oddíl 4.1.3, s. 12; zpráva Komise „Směrnice o soukromí a elektronických komunikacích: posouzení provádění, účinnosti a slučitelnosti s navrhovaným nařízením o ochraně údajů“ (SMART 2013/0071, s. 9).

²⁰ Stanovisko č. 1/2008 k otázkám ochrany údajů v souvislosti s vyhledávači, WP 148, oddíl 4.1.3, s. 12.

²¹ Stanovisko č. 1/2008 k otázkám ochrany údajů v souvislosti s vyhledávači, WP 148, oddíl 4.1.3, s. 12.

²² Pracovní skupina pro ochranu údajů zřízená podle článku 29, stanovisko č. 2/2010 k internetové reklamě zaměřené na chování spotřebitelů, 22. června 2010, WP 171, s. 9. Viz také stanovisko č. 1/2008 k otázkám ochrany údajů v souvislosti s vyhledávači, WP 148, oddíl 4.1.3, s. 12.

²³ SDEU, C-210/16, 5. června 2018, C-210/16, ECLI:EU:C:2018:388. Viz zejména body 33 a 34.

o soukromí a elektronických komunikacích. V probíhající věci *Fashion ID* generální advokát vyjádřil názor, že pokud jde o pluginy pro sociální sítě a cookies, mohou být použitelné oba soubory pravidel.²⁴

31. Ačkoliv nařízení GDPR dne 25. května 2018 nahradilo směrnici 95/46/ES, analýzy, které provedli SDEU a pracovní skupina zřízená podle článku 29, podle nichž se mohou oba právní akty použít současně, jsou relevantní. 30. bod odůvodnění nařízení GDPR rozvádí definici „síťových identifikátorů“ způsobem, který podporuje výklad, že zpracování osobních údajů může vyvolat věcnou působnost jak nařízení GDPR, tak směrnice o soukromí a elektronických komunikacích:

„Fyzickým osobám mohou být přiřazeny síťové identifikátory, které využívají jejich zařízení, aplikace, nástroje a protokoly, jako například adresy internetového protokolu či identifikátory cookies, nebo jiné identifikátory, jako jsou štítky pro identifikaci na základě rádiové frekvence. Tímto způsobem mohou být zanechány stopy, které mohou být zejména v kombinaci s jedinečnými identifikátory a dalšími informacemi, které servery získávají, použity k profilování fyzických osob a k jejich identifikaci.“

32. Zejména je třeba poznamenat, že „adresy IP“ a „identifikátory cookies“ jsou uvedeny ve 30. bodě odůvodnění, kde se uvádí, že adresy IP a identifikátory cookies lze kombinovat s jinými „jedinečnými identifikátory“ a dalšími informacemi, které servery získávají za účelem profilování fyzických osob.
33. Jinými slovy, při vyjasňování své vlastní věcné působnosti (konceptu osobních údajů) nařízení GDPR samo výslovně odkazuje na činnosti zpracování, které také – přinejmenším zčásti – vyvolávají věcnou působnost směrnice o soukromí a elektronických komunikacích.
34. Dalším příkladem činnosti, která vyvolává věcnou působnost jak směrnice o soukromí a elektronických komunikacích, tak nařízení GDPR, je zákaznický vztah mezi poskytovateli služeb elektronických komunikací a fyzickou osobou, jež je uživatelem těchto služeb, který na jedné straně zahrnuje zpracování osobních údajů o spotřebitelích, ale na druhé straně se řídí také zvláštními pravidly, například v otázce účastnických seznamů, podrobného rozpisu účtů, identifikace volající linky. Provozní a lokalizační údaje vytvářené službami elektronických komunikací mohou, pokud se týkají fyzických osob, rovněž zahrnovat zpracování osobních údajů.
35. Vztah *lex generalis* – *lex specialis* mezi nařízením GDPR a směrnicí o soukromí a elektronických komunikacích konečně také potvrzuje článek 95 a 173. bod odůvodnění nařízení GDPR: článek 95 totiž stanoví, že nařízení GDPR neukládá žádné další povinnosti fyzickým nebo právnickým osobám, pokud jde o zpracování ve spojení s poskytováním veřejně dostupných služeb elektronických komunikací ve veřejných komunikačních sítích v EU, co se týče záležitostí, u nichž se na ně vztahují konkrétní povinnosti s tímž cílem stanovené ve směrnici o soukromí a elektronických komunikacích.

36. Cílem tohoto stanoviska je objasnit příslušnost, úkoly a pravomoci úřadů pro ochranu údajů, pokud jde o případy, které vyvolávají věcnou působnost jak směrnice o soukromí a elektronických komunikacích, tak nařízení GDPR, jak je stručně nastíněno v předchozích oddílech. V následujících oddílech se popisují

²⁴ Stanovisko generálního advokáta Michala Bobka ve věci *Fashion ID*, C-40/17, 19. prosince 2018, ECLI:EU:C:2018:1039. Viz zejména body 111–115.

některé případy vzájemného působení mezi ustanoveními směrnice o soukromí a elektronických komunikacích a nařízením GDPR a vzájemná souvislost mezi zmiňovanými soubory pravidel.

4 VZÁJEMNÉ PŮSOBENÍ MEZI SMĚRNICÍ O SOUKROMÍ A ELEKTRONICKÝCH KOMUNIKACÍCH A GDPR

37. Přestože se věcná působnost směrnice o soukromí a elektronických komunikacích a nařízení GDPR v určitých aspektech překrývá, neznamená to automaticky konflikt pravidel. Kromě toho, že tato skutečnost vychází najevo při souběžném čtení jednotlivých ustanovení dotčené směrnice a nařízení GDPR, čl. 1 odst. 2 směrnice o soukromí a elektronických komunikacích výslovně stanoví, že „*ustanovení této směrnice upřesňují a doplňují směrnici 95/46/ES (...)*“²⁵. Aby bylo možné správně chápat vzájemné působení mezi směrnicí o soukromí a elektronických komunikacích a nařízením GDPR, je nutné nejprve vyjasnit význam čl. 1 odst. 2 směrnice o soukromí a elektronických komunikacích. Poté se objasní význam a důsledky článku 95 nařízení GDPR.

4.1 Koncept „upřesnění“

38. Řada ustanovení směrnice o soukromí a elektronických komunikacích „*upřesňuje*“ ustanovení nařízení GDPR, pokud jde o zpracování osobních údajů v odvětví elektronických komunikací. V souladu se zásadou *lex specialis legi generali derogat* jsou zvláštní ustanovení nadřazena obecným pravidlům v situacích, které mají zvláštním způsobem regulovat²⁶. V situacích, kdy směrnice o soukromí a elektronických komunikacích upřesňuje (tj. konkretizuje) pravidla nařízení GDPR, mají (specifická) ustanovení směrnice o soukromí a elektronických komunikacích coby „*lex specialis*“ přednost před (obecnějšími) ustanoveními nařízení GDPR²⁷. Na veškerá zpracování osobních údajů, která nejsou zvláštním způsobem upravena směrnicí o soukromí a elektronických komunikacích (nebo pro které směrnice o soukromí a elektronických komunikacích nestanoví „zvláštní pravidlo“), se však nadále vztahují ustanovení nařízení GDPR.
39. Jedním z příkladů, kdy směrnice o soukromí a elektronických komunikacích „*upřesňuje*“ ustanovení nařízení GDPR, je článek 6 směrnice o soukromí a elektronických komunikacích, který se týká zpracování takzvaných „*provozních údajů*“. Zpracování osobních údajů může být v obecné rovině opodstatněno na základě každého ze zákonných důvodů uvedených v článku 6 nařízení GDPR. Poskytovatel služeb elektronických komunikací však nemůže na zpracování provozních údajů uplatnit celou škálu možných zákonných důvodů uvedených v článku 6 nařízení GDPR, protože článek 6 směrnice o soukromí a elektronických komunikacích podmínky, za nichž lze provozní údaje včetně osobních údajů zpracovávat, výslovně omezuje. V tomto případě tak musí specifitější ustanovení směrnice o soukromí a elektronických komunikacích převážit nad obecnějšími ustanoveními nařízení GDPR. Ustanovení článku 6 směrnice o soukromí a elektronických komunikacích však neomezuje uplatňování jiných ustanovení nařízení GDPR, jako jsou například práva subjektu údajů. Rovněž nepopírá, že osobní údaje musí být zpracovávány korektně a zákonným způsobem (čl. 5 odst. 1 písm. a) nařízení GDPR).

²⁵ V čl. 94 odst. 2 se stanoví, že odkazy na zrušenou směrnici 95/46 se považují za odkazy na nařízení GDPR.

²⁶ Rozsudek SDEU ve spojených věcech T-60/06 RENV II a T-62/06 RENV II, 22. dubna 2016, ECLI:EU:T:2016:233, ECLI:EU:T:2016:233, bod 81.

²⁷ Pracovní skupina pro ochranu údajů zřízená podle článku 29, stanovisko č. 2/2010 k internetové reklamě zaměřené na chování spotřebitelů, 22. června 2010, WP 171, s. 10.

40. Podobná situace nastává v souvislosti s čl. 5 odst. 3 směrnice o soukromí a elektronických komunikacích, jestliže informace uchovávané v koncovém zařízení uživatele představují osobní údaje. Podle čl. 5 odst. 3 směrnice o soukromí a elektronických komunikacích je k uchovávání informací nebo získávání přístupu k informacím uchovávaným v koncovém zařízení účastníka nebo uživatele v zásadě třeba předchozího souhlasu²⁸. Jestliže informace uchovávané v koncovém zařízení uživatele představují osobní údaje, má ustanovení čl. 5 odst. 3 směrnice o soukromí a elektronických komunikacích přednost před ustanovením článku 6 nařízení GDPR, pokud jde o uchovávání informací nebo získávání přístupu k uchovávaným informacím. Stejná logika platí v případě vzájemného působení mezi článkem 6 nařízení GDPR a články 9 a 13 směrnice o soukromí a elektronických komunikacích. Pokud tyto články vyžadují souhlas pro konkrétní činnosti, které jsou v nich popsány, nemůže správce uplatnit celou škálu možných zákonných důvodů uvedených v článku 6 nařízení GDPR.
41. Ze zásady „*lex specialis*“ vyplývá, že odchylka od obecného pravidla je možná pouze tehdy, pokud právní předpis upravující určitý předmět, obsahuje zvláštní pravidlo. Je třeba pečlivě posoudit skutkovou podstatu daného případu, aby bylo možné stanovit, na co vše se odchylka vztahuje, zejména v případech, kdy jsou údaje podrobeny řadě různých druhů zpracování, ať už souběžně, nebo postupně.

Příklad:

Zprostředkovatel údajů provádí profilování na základě informací o chování jednotlivců při prohlížení internetu shromážděných prostřednictvím cookies, přičemž tyto informace mohou rovněž obsahovat osobní údaje získané z jiných zdrojů (např. od „obchodních partnerů“). V takovém případě musí dotčený určitý díl zpracování, konkrétně uvádění nebo získávání informací prostřednictvím cookies, splňovat vnitrostátní ustanovení provádějící čl. 5 odst. 3 směrnice o soukromí a elektronických komunikacích. Právním základem následného zpracování osobních údajů, včetně osobních údajů získaných prostřednictvím cookies, musí být rovněž článek 6 nařízení GDPR, aby bylo zákonné²⁹.

4.2 Koncept „doplnění“

42. Směrnice o soukromí a elektronických komunikacích také obsahuje ustanovení, která „doplňují“ ustanovení nařízení GDPR, pokud jde o zpracování osobních údajů v odvětví elektronických komunikací. Cílem několika ustanovení směrnice o soukromí a elektronických komunikacích je například chránit „účastníky“ a „uživatele“ veřejně dostupné služby elektronických komunikací. Účastníky veřejně dostupné služby elektronických komunikací mohou být fyzické nebo právnické osoby. Tím, že doplňuje nařízení GDPR, chrání směrnice o soukromí a elektronických komunikacích nejenom základní práva fyzických osob, a zejména jejich právo na soukromí, ale i oprávněné zájmy právnických osob.³⁰

²⁸ Podle čl. 5 odst. 3 je uchovávání informací nebo získávání přístupu k informacím uchovávaným v koncovém zařízení účastníka nebo uživatele povoleno také tehdy, jde-li o technické ukládání nebo takový přístup, jehož jediným účelem je provedení nebo usnadnění přenosu sdělení prostřednictvím sítí elektronických komunikací, nebo je-li to nezbytně nutné pro poskytování služeb informační společnosti, které si účastník nebo uživatel výslovně vyžádal.

²⁹ Ačkoli úřady pro ochranu údajů nemohou čl. 5 odst. 3 směrnice o soukromí a elektronických komunikacích prosazovat (pokud jim vnitrostátní právní předpisy tuto příslušnost neudělují), měly by vzít v úvahu, že zpracování jako celek zahrnuje určité konkrétní činnosti, které chtěl zákonodárce EU dodatečně ochránit, aby nedocházelo k narušení této ochrany.

³⁰ 12. bod odůvodnění směrnice o soukromí a elektronických komunikacích.

4.3 Smysl článku 95 nařízení GDPR

43. Článek 95 nařízení GDPR stanoví, že nařízení GDPR „*neukládá žádné další povinnosti fyzickým nebo právnickým osobám, pokud jde o zpracování ve spojení s poskytováním veřejně dostupných služeb elektronických komunikací ve veřejných komunikačních sítích v Unii, co se týče záležitostí, u nichž se na ně vztahují konkrétní povinnosti s tímž cílem stanovené ve směrnici 2002/58/ES.*“ (zvýraznění doplněno).
44. Cílem článku 95 nařízení GDPR je tedy zabránit zbytečné administrativní zátěži kladené na správce, kteří by jinak podléhali podobné, ač nikoli zcela identické administrativní zátěži. Uplatňování tohoto článku lze ilustrovat na příkladu, který se týká povinnosti oznámit porušení zabezpečení osobních údajů, již stanoví jak směrnice o soukromí a elektronických komunikacích³¹, tak nařízení GDPR³². Oba akty stanoví povinnost zajistit bezpečnost, jakož i povinnost oznámit porušení zabezpečení osobních údajů příslušnému vnitrostátnímu orgánu, respektive úřadu pro ochranu údajů. Tyto povinnosti platí souběžně na základě obou uvedených různých právních předpisů, a to podle jejich příslušných oblastí uplatnění. Je zřejmé, že oznamovací povinnost podle obou aktů, tedy jednou v souladu s nařízením GDPR a jednou v souladu s vnitrostátními právními předpisy o soukromí a elektronických komunikacích, by představovala dodatečnou zátěž bez okamžitého zjevného prospěchu pro ochranu údajů. Podle článku 95 nařízení GDPR nejsou poskytovatelé služeb elektronických komunikací, kteří oznámili narušení bezpečnosti osobních údajů v souladu s platnými vnitrostátními právními předpisy o soukromí a elektronických komunikacích, povinni učinit samostatné oznámení úřadům pro ochranu údajů týkající se téhož případu porušení zabezpečení podle článku 33 nařízení GDPR.

4.4 Koexistence

45. Pokud existují zvláštní ustanovení, jimiž se řídí konkrétní operace nebo soubor operací zpracování, měla by se taková zvláštní ustanovení použít (*lex specialis*), zatímco ve všech ostatních případech (tj. pokud konkrétní operace nebo soubor operací zpracování nejsou upravovány žádnými zvláštními ustanoveními) se použije obecné pravidlo (*lex generalis*).
46. Ve 173. bodě odůvodnění se potvrzuje, že pokud jde o zpracování osobních údajů, na které se nevztahují specifické povinnosti stanovené ve směrnici o soukromí a elektronických komunikacích, použije se nařízení GDPR i nadále na

„všechny záležitosti týkající se ochrany základních práv a svobod při zpracování osobních údajů, na které se nevztahují specifické povinnosti stanovené ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES a sledující stejný cíl, včetně povinností správce a práv fyzických osob“³³.

47. Ve 173. bodě odůvodnění nařízení GDPR se opět upozorňuje na to, co je již uvedeno v 10. bodě odůvodnění směrnice o soukromí a elektronických komunikacích, totiž že: „*v odpovědi elektronických komunikací se [nařízení (EU) 2016/679] vztahuje zejména na všechny záležitosti týkající se ochrany*

³¹ Článek 4 směrnice o soukromí a elektronických komunikacích.

³² Články 32–34 nařízení GDPR.

³³ Ve 173. bodě odůvodnění se dodává, že „[z]a účelem vyjasnění vztahu mezi tímto nařízením a směrnicí 2002/58/ES by měla být uvedená směrnice odpovídajícím způsobem změněna. Jakmile bude toto nařízení přijato, směrnice 2002/58/ES by měla být podrobena přezkumu, zejména s cílem zajistit soudržnost s tímto nařízením“. Zmíněný přezkum stále probíhá.

základních práv a svobod, které nejsou zvláštním způsobem upraveny touto směrnicí, včetně povinností správce a práv jednotlivců“.

48. Například provozovatel veřejné komunikační sítě nebo poskytovatel veřejně dostupné služby elektronických komunikací musí dodržovat vnitrostátní pravidla, kterými se provádí čl. 6 odst. 2 směrnice o soukromí a elektronických komunikacích, pokud jde o provozní údaje při zpracování údajů nezbytných pro účely účtování a stanovení plateb za propojení. Jelikož směrnice o soukromí a elektronických komunikacích neobsahuje například zvláštní ustanovení ohledně práva na přístup, použijí se ustanovení nařízení GDPR. Stejně tak 32. bod odůvodnění směrnice o soukromí a elektronických komunikacích potvrzuje, že pokud poskytovatel služby elektronických komunikací nebo služby s přidanou hodnotou zadává zpracování osobních údajů nezbytných pro poskytování dané služby dalšímu subjektu, musí zadání i následné zpracování údajů plně vyhovovat požadavkům kladeným na správce a na zpracovatele osobních údajů, jak jsou stanoveny v nařízení GDPR.

49. V předchozích oddílech byla popsána interakce mezi ustanoveními směrnice o soukromí a elektronických komunikacích a ustanoveními nařízení GDPR v případě zpracování, které zakládá věcnou působnost obou nástrojů. Následující oddíly se týkají otázek, které sbor řešil v souvislosti s příslušností, úkoly a pravomocemi úřadů pro ochranu údajů, pokud jde o případy, které alespoň částečně patří do oblasti působnosti směrnice o soukromí a elektronických komunikacích.

5 O PŘÍSLUŠNOSTI, ÚKOLECH A PRAVOMOCÍCH ÚŘADŮ PRO OCHRANU ÚDAJŮ

50. Belgický úřad pro ochranu údajů předložil sboru dva dotazy týkající se příslušnosti, úkolů a pravomocí úřadů pro ochranu údajů – jak jsou stanoveny v člancích 55 až 58 nařízení GDPR –, které lze parafrázovat takto:
- Omezuje pouhá skutečnost, že zpracování osobních údajů vyvolává věcnou působnost jak nařízení GDPR, tak směrnice o soukromí a elektronických komunikacích, příslušnost, úkoly a pravomoci úřadů pro ochranu údajů podle nařízení GDPR? Jinými slovy, existuje určitý soubor operací zpracování údajů, který by úřady pro ochranu údajů neměly brát v potaz, a pokud existuje, jaký má rozsah?
 - Měly by úřady pro ochranu údajů při výkonu své příslušnosti, úkolů a pravomocí podle nařízení GDPR brát v potaz ustanovení směrnice o soukromí a elektronických komunikacích (např. při posuzování zákonnosti zpracování), a pokud ano, v jakém rozsahu? Jinými slovy, mělo by se při posuzování souladu s nařízením GDPR brát v potaz porušení vnitrostátních pravidel o soukromí a elektronických komunikacích, a pokud ano, za jakých okolností? Nebo by se tato otázka neměla posuzovat?
51. Nejdříve je třeba poznamenat, že členské státy jsou povinny zajistit plnou účinnost práva EU, zejména zřízením vhodných mechanismů prosazování. Tato povinnost je založena na zásadě loajální spolupráce

stanovené v čl. 4 odst. 3 Smlouvy o EU.³⁴ V následujících oddílech se stručně popisují ustanovení o prosazování v nařízení GDPR a ve směrnici o soukromí a elektronických komunikacích a vzájemné působení mezi nimi.

³⁴ Ustanovení čl. 4 odst. 3 Smlouvy o EU stanoví: „Podle zásady loajální spolupráce se Unie a členské státy navzájem respektují a pomáhají si při plnění úkolů vyplývajících ze Smluv.

Členské státy učiní veškerá vhodná obecná nebo zvláštní opatření k plnění závazků, které vyplývají ze Smluv nebo z aktů orgánů Unie.

Členské státy usnadňují Unii plnění jejích úkolů a zdrží se všech opatření, jež by mohla ohrozit dosažení cílů Unie.“

5.1 Prosazování nařízení GDPR

52. Nařízení GDPR stanoví, že jeho ustanovení prosazují nezávislé úřady pro ochranu údajů. V tomto ohledu je třeba rovněž poznamenat, že článek 8 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“) stanoví, že na zpracování osobních údajů dohlíží nezávislý orgán:

„Článek 8 – Ochrana osobních údajů

1. Každý má právo na ochranu osobních údajů, které se ho týkají.

2. Tyto údaje musí být zpracovány korektně, k přesně stanoveným účelům a na základě souhlasu dotčené osoby nebo na základě jiného oprávněného důvodu stanoveného zákonem. Každý má právo na přístup k údajům, které o něm byly shromážděny, a má právo na jejich opravu.

3. Na dodržování těchto pravidel dohlíží nezávislý orgán.“

53. Jak je stanoveno v čl. 51 odst. 1 nařízení GDPR, úřady pro ochranu údajů se v této souvislosti ze zákona pověřují, aby monitorovaly uplatňování nařízení GDPR s cílem chránit základní práva a svobody fyzických osob v souvislosti se zpracováním jejich osobních údajů a usnadnit volný pohyb osobních údajů uvnitř Unie.
54. Nařízení GDPR obsahuje jednu výjimku a jednu možnost odchylky od tohoto pověření monitorováním:
- příslušnost dozorových úřadů se nevztahuje na zpracování osobních údajů, které provádějí soudy jednající v rámci svých soudních pravomocí (čl. 55 odst. 3 nařízení GDPR),
 - pro zpracování pro novinářské účely a pro účely akademického, uměleckého či literárního projevu mohou členské státy stanovit výjimky a odchylky mimo jiné od kapitoly VI (Nezávislé dozorové úřady) a kapitoly VII (Spolupráce a jednotnost) nařízení GDPR (článek 85 nařízení GDPR).

Navíc, pokud tak členský stát stanoví ve vnitrostátních právních předpisech, mohou být pravomoci úřadů pro ochranu údajů v souladu s čl. 58 odst. 6 nařízení GDPR rozšířeny, a mohou zahrnovat zejména pravomoc ukládat orgánům veřejné moci a veřejným subjektům správní pokuty (čl. 83 odst. 7 nařízení GDPR).

Vzhledem k tomu, že se jedná o výjimky z obecného pravidla, je třeba tato ustanovení vykládat restriktivně.

55. Pokud nařízení GDPR omezuje příslušnost, úkoly nebo pravomoci nebo umožňuje odchylky týkající se příslušnosti, úkolů nebo pravomocí úřadů pro ochranu údajů, činí tak výslovně. Nařízení GDPR rovněž žádným způsobem nebrání úřadům pro ochranu údajů ve výkonu jejich příslušnosti, úkolů a pravomocí v souvislosti se zpracováním údajů v rozsahu, který vyvolává věcnou působnost nařízení GDPR. Otázkou tedy je, zda zákonodárce EU předpokládá nebo umožňuje odchylku od obecné příslušnosti úřadů pro ochranu údajů v případech, kdy se na dané zpracování vztahují ustanovení směrnice o soukromí a elektronických komunikacích.

5.2 Prosazování směrnice o soukromí a elektronických komunikacích

56. Prosazování ustanovení směrnice o soukromí a elektronických komunikacích úzce souvisí s rámcovou směrnicí³⁵, která v čl. 3 odst. 1 stanoví, že „[č]lenské státy zajistí, aby každý z úkolů, který je uložen vnitrostátním regulačním orgánům v této směrnici a ve zvláštních směrnících, byl plněn příslušným subjektem³⁶“.
57. Ustanovení čl. 2 písm. g) rámcové směrnice definuje „vnitrostátní regulační orgán“ jako
„subjekt nebo subjekty, které pověřuje členský stát jakýmkoli regulačními úkoly uloženými touto směrnicí a zvláštními směrnici“.
58. Členské státy se rozhodly různě, zda pověřit prosazováním vnitrostátních pravidel o soukromí a elektronických komunikacích jeden nebo více subjektů.³⁷ Tato míra volnosti je možná, neboť směrnice o soukromí a elektronických komunikacích stanoví pouze některé obecné cíle, kterých mají členské státy v této oblasti dosáhnout.
59. Směrnice o soukromí a elektronických komunikacích nestanoví, že k prosazování jejich ustanovení může být příslušný pouze jeden vnitrostátní orgán. Naopak: článek 15a směrnice o soukromí a elektronických komunikacích totiž výslovně stanoví, že k prosazování jejich ustanovení může být příslušný více než jeden vnitrostátní orgán. Článek 15a rovněž stanoví provádění a prosazování směrnice členskými státy, včetně povinnosti členských států stanovit sankce, udělit příslušným orgánům pravomoc nařídit zastavení protiprávního jednání, vyšetřovací pravomoci a zajistit jim zdroje nezbytné ke sledování atd., a to takto:

„1. Členské státy stanoví sankce, včetně případných trestních sankcí, za porušení vnitrostátních předpisů přijatých podle této směrnice a přijmou veškerá opatření nezbytná k jejich uplatňování. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující a mohou se vztahovat k době, v níž porušení trvalo, a to i v případě, že bylo následně napraveno. Členské státy oznámí takto stanovené sankce Komisi do 25. května 2011 a neprodleně jí oznámí všechny následné změny těchto ustanovení.

2. Aniž jsou dotčeny jakékoli soudní prostředky nápravy, které mohou být k dispozici, členské státy zajistí, aby příslušný vnitrostátní orgán a případně další vnitrostátní orgány měly pravomoc nařídit zastavení protiprávního jednání uvedeného v odstavci 1.

3. Členské státy zajistí, aby příslušné vnitrostátní orgány a případně další vnitrostátní orgány měly vyšetřovací pravomoci a zdroje nezbytné ke sledování a prosazování vnitrostátních předpisů přijatých podle této směrnice, včetně pravomoci získat všechny příslušné informace, jež k tomu mohou potřebovat.

³⁵ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES ze dne 7. března 2002 o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací (rámcová směrnice), v platném znění.

³⁶ Ustanovení čl. 2 písm. l) objasňuje, že „zvláštními směrnici“ (se) rozumějí směrnice 2002/20/ES (autorizační směrnice), směrnice 2002/19/ES (přístupová směrnice), směrnice 2002/22/ES (směrnice o univerzální službě) a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a o ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (směrnice o soukromí a elektronických komunikacích)“.

³⁷ Zpráva Komisi „Směrnice o soukromí a elektronických komunikacích: posouzení provádění, účinnosti a slučitelnosti s navrhovaným nařízením o ochraně údajů“ (SMART 2013/0071, s. 33).

4. Příslušné vnitrostátní regulační orgány mohou přijmout opatření pro zajištění účinné přeshraniční spolupráce při prosazování vnitrostátních právních předpisů přijatých podle této směrnice a pro vytvoření harmonizovaných podmínek poskytování služeb zahrnujících přeshraniční toky údajů.

60. Kromě toho čl. 15 odst. 2 směrnice o soukromí a elektronických komunikacích obsahuje ustanovení odkazující na ustanovení směrnice 95/46/ES o soudním přezkumu, odpovědnosti a sankcích, které se nyní považuje za odkaz na nařízení GDPR:

„Ustanovení směrnice 95/46/ES, kapitoly III o soudním přezkumu, odpovědnosti a sankcích, se použijí s ohledem na vnitrostátní právní předpisy přijaté v souladu s touto směrnicí a s ohledem na práva jednotlivců vyplývající z této směrnice.“

61. V čl. 15 odst. 3 směrnice o soukromí a elektronických komunikacích se také stanoví:

„Pracovní skupina pro ochranu fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů, zřízená podle článku 29 směrnice 95/46/ES, plní rovněž úkoly stanovené článkem 30 uvedené směrnice týkající se záležitostí upravených touto směrnicí, zejména ochrany základních práv a svobod a oprávněných zájmů v odvětví elektronických komunikací.“³⁸

5.3 Prosazování v případech, kdy se oblast působnosti nařízení GDPR prolíná s oblastí působnosti směrnice o soukromí a elektronických komunikacích

62. Směrnice o soukromí a elektronických komunikacích upřesňuje a doplňuje nařízení GDPR a navíc odkazuje na ustanovení GDPR o soudním přezkumu, odpovědnosti a sankcích (čl. 15 odst. 2 směrnice o soukromí a elektronických komunikacích vykládán ve světle článku 94 nařízení GDPR).

5.3.1 Otázka č. 1: Jsou určité operace zpracování mimo příslušnost, úkoly a pravomoci úřadů pro ochranu údajů?

- *Omezuje pouhá skutečnost, že zpracování osobních údajů vyvolává věcnou působnost jak nařízení GDPR, tak směrnice o soukromí a elektronických komunikacích, příslušnost, úkoly a pravomoci úřadů pro ochranu údajů podle nařízení GDPR? Jinými slovy, existuje určitý díl operací zpracování, který by úřady pro ochranu údajů neměly brát v potaz, a pokud existuje, jaké operace zpracování se mají vyloučit?*
63. Podle nařízení GDPR musí členské státy jmenovat jeden nebo více dozorových úřadů. Členské státy mohou tentýž úřad určit příslušným k (části) prosazování provedení směrnice o soukromí a elektronických komunikacích ve vnitrostátním právu, ale mohou se rovněž rozhodnout pro jeden

³⁸ V čl. 15 odst. 3 směrnice o soukromí a elektronických komunikacích se stanoví: *„Pracovní skupina pro ochranu fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů, zřízená podle článku 29 směrnice 95/46/ES, plní rovněž úkoly stanovené článkem 30 uvedené směrnice týkající se záležitostí upravených touto směrnicí, zejména ochrany základních práv a svobod a oprávněných zájmů v odvětví elektronických komunikací.“*

V čl. 94 odst. 2 se stanoví: *„Odkazy na zrušenou směrnicí se považují za odkazy na toto nařízení. Odkazy na pracovní skupinu pro ochranu fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů zřízenou článkem 29 směrnice 95/46/ES se považují za odkazy na Evropský sbor pro ochranu osobních údajů zřízený tímto nařízením.“* Článek 30 směrnice 95/46 se proto považuje za odkaz na příslušné odstavce článku 70 nařízení GDPR (Úkoly sboru).

nebo více jiných orgánů, například pro vnitrostátní telekomunikační regulační orgán, organizaci na ochranu spotřebitele nebo některé ministerstvo.

64. Směrnice o soukromí a elektronických komunikacích poskytuje flexibilitu ohledně orgánu nebo subjektu, který členské státy pověří prosazováním ustanovení směrnice.
65. Zatímco směrnice o soukromí a elektronických komunikacích odkazuje na ustanovení nařízení GDPR, pokud jde o soudní přezkum, odpovědnost a sankce (čl. 15 odst. 2 směrnice o soukromí a elektronických komunikacích), v čl. 15a odst. 1 směrnice o soukromí a elektronických komunikacích jsou uvedeny podrobnosti o „provádění a prosazování“ ustanovení směrnice o soukromí a elektronických komunikacích. Například čl. 15a odst. 1 stanoví: „Členské státy stanoví sankce, včetně případných trestních sankcí, za porušení vnitrostátních předpisů přijatých podle této směrnice a přijmou veškerá opatření nezbytná k jejich uplatňování....“ Směrnice o soukromí a elektronických komunikacích jako taková výslovně poskytuje členským státům volnost, pokud jde o stanovení sankcí, a čl. 15 odst. 2 nezasahuje do uvážení členských států v otázce prosazování (tj. při stanovení, kdo prosazuje ustanovení směrnice o soukromí a elektronických komunikacích)³⁹.
66. V případě, že vnitrostátní právní předpisy určí, že k prosazování směrnice o soukromí a elektronických komunikacích je příslušný úřad pro ochranu údajů, měl by zákon rovněž určit úkoly a pravomoci tohoto úřadu v souvislosti s prosazováním směrnice o soukromí a elektronických komunikacích. Aby mohl přijímat opatření k prosazování vnitrostátních pravidel o soukromí a elektronických komunikacích, nemůže úřad pro ochranu údajů automaticky přejímat úkoly a pravomoci stanovené v nařízení GDPR, neboť tyto úkoly a pravomoci podle nařízení GDPR jsou vázány na prosazování nařízení GDPR. Vnitrostátní právní předpisy mohou úřadu pro ochranu údajů zadat úkoly a stanovit pravomoci inspirované nařízením GDPR, ale v souladu s článkem 15a směrnice o soukromí a elektronických komunikacích mu mohou svěřit i další úkoly a pravomoci k prosazování vnitrostátních pravidel o soukromí a elektronických komunikacích.
67. Tato volnost existuje pouze v rámci požadavků a limitů stanovených v pravidlech výše. Ustanovení čl. 8 odst. 3 Listiny požaduje, aby na dodržování pravidel ochrany osobních údajů dohlížel nezávislý orgán⁴⁰.
68. Pokud zpracování osobních údajů zakládá věcnou působnost jak nařízení GDPR, tak směrnice o soukromí a elektronických komunikacích, jsou úřady pro ochranu údajů příslušné ke kontrole těch částí zpracování, které se řídí vnitrostátními pravidly prováděnými směrnici o soukromí a elektronických komunikacích, pouze tehdy, pokud jim vnitrostátní právní předpisy tuto příslušnost udělují. Příslušnost úřadů pro ochranu údajů podle nařízení GDPR se však v žádném případě neomezuje, pokud jde o operace zpracování, na něž se nevztahují zvláštní pravidla uvedená ve směrnici o soukromí a elektronických komunikacích. Tuto dělicí čáru nelze vnitrostátními právními předpisy prováděnými směrnici o soukromí a elektronických komunikacích měnit (např. že by se rozšířila věcná působnost nad rámec toho, co vyžaduje směrnice o soukromí a elektronických

³⁹ Je třeba poznamenat, že čl. 15a odst. 1 směrnice o soukromí a elektronických komunikacích byl zaveden směrnicí 2009/136/ES (tj. změnou směrnice o soukromí a elektronických komunikacích).

⁴⁰ Judikatura SDEU týkající se článku 28 směrnice 95/46 objasnila požadavky na nezávislost: viz např. rozsudek ze dne 9. března 2010 ve věci C-518/07 (Komise v. Německo), bod 17 a následující; rozsudek ze dne 16. října 2012 ve věci C-614/10 (Komise v. Rakousko), bod 36 a následující; rozsudek ze dne 6. října 2015 ve věci C-362/14 (Safe Harbour), bod 41 a následující; rozsudek ze dne 21. prosince 2016 ve spojených věcech C-203/15 a C-698/15 (Tele2/Watson), bod 123.

komunikacích, a vnitrostátnímu regulačnímu orgánu se podle dotčeného ustanovení udělila výlučná příslušnost).

69. Úřady pro ochranu údajů jsou příslušné k prosazování nařízení GDPR. Pouhá skutečnost, že určitý díl zpracování spadá do působnosti směrnice o soukromí a elektronických komunikacích, neomezuje příslušnost úřadů pro ochranu údajů podle nařízení GDPR.
70. Pokud byla udělena výlučná příslušnost jinému subjektu než úřadu pro ochranu údajů, vnitrostátní procesní právo stanoví, co by se mělo stát, když subjekty údajů přesto podají u úřadu pro ochranu údajů stížnost, která se týká například zpracování osobních údajů v podobě provozních nebo lokalizačních údajů, nevyžádaných elektronických sdělení nebo shromažďování osobních údajů prostřednictvím cookies, aniž by si rovněž stěžovali na (možné) porušení nařízení GDPR.

5.3.2 Otázka č. 2: Jsou vnitrostátní předpisy o soukromí a elektronických komunikacích mimo příslušnost, úkoly a pravomoci úřadů pro ochranu údajů?

- *Měly by úřady pro ochranu údajů při výkonu své příslušnosti, úkolů a pravomocí podle nařízení GDPR brát v potaz ustanovení směrnice o soukromí a elektronických komunikacích (např. při posuzování zákonnosti zpracování), a pokud ano, v jakém rozsahu? Jinými slovy, mělo by se při posuzování souladu s nařízením GDPR brát v potaz porušení vnitrostátních pravidel o soukromí a elektronických komunikacích, a pokud ano, za jakých okolností? Nebo by se tato otázka neměla posuzovat?*
71. Rozdíl mezi otázkou č. 1 a otázkou č. 2 lze ilustrovat na následujícím příkladu. Představme si nějakého zprostředkovatele dat, který se zabývá profilováním na základě informací získaných ze dvou odlišných zdrojů. Prvním zdrojem jsou údaje o chování jednotlivců při prohlížení internetu shromážděné pomocí cookies a/nebo jiných identifikátorů prostředku. Druhým zdrojem jsou údaje získané prostřednictvím obchodních partnerů, kteří nasdíleli údaje o účastnících soutěží o ceny nebo věrnostních, tzv. cashback programů.
 72. Profilování osob na základě osobních údajů obecně spadá do působnosti nařízení GDPR, a tudíž do příslušnosti úřadů pro ochranu údajů. Pokud úřad pro ochranu údajů obdrží stížnost týkající se profilování provedeného daným zprostředkovatelem údajů, nakolik se může při posuzování souladu s nařízením GDPR zabývat zvláštními pravidly, v tomto případě vnitrostátními pravidly o soukromí a elektronických komunikacích?
 73. Za zmínku stojí, že směrnice o soukromí a elektronických komunikacích je specifickým příkladem právního předpisu, který poskytuje zvláštní ochranu určitým kategoriím údajů, kterými mohou být osobní údaje. Z různých důvodů (např. souvislosti zpracování, povaha údajů nebo rizika pro subjekty údajů) zajišťují zvláštní ochranu pro konkrétní druhy údajů, kterými mohou být osobní údaje, rovněž další právní texty.⁴¹

⁴¹ Příklad lze nalézt ve finančním sektoru: Zvláštní ochrana je poskytována údajům používaným k posouzení úvěruschopnosti osoby nebo ke zveřejňování správních sankcí. Viz ustanovení čl. 2 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/17/EU ze dne 4. února 2014 o smlouvách o spotřebitelském úvěru na nemovitosti určené k bydlení a o změně směrnic 2008/48/ES a 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 1093/2010; články 68 a 69 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice

74. Členské státy jsou povinny jmenovat jeden nebo více orgánů pro dozor nad dodržováním vnitrostátních právních předpisů, kterými se provádí směrnice o soukromí a elektronických komunikacích, a tento orgán (orgány) je poté odpovědný (jsou poté odpovědné) za prosazování zmíněných právních předpisů. Vnitrostátní právní předpisy, kterými se provádí směrnice o soukromí a elektronických komunikacích, se vztahují na zvláštní operaci (operace) zpracování, jež se řídí směrnicí o soukromí a elektronických komunikacích (např. operace zpracování, která sestává z uchovávání informací nebo získávání přístupu k informacím uchovávaným v koncovém zařízení účastníka).
75. Pokud jim vnitrostátní právní předpisy takovou příslušnost neposkytnou, úřady pro ochranu údajů při výkonu své příslušnosti podle nařízení GDPR nemohou prosazovat ustanovení (vnitrostátních právních předpisů, kterými se provádí) směrnice o soukromí a elektronických komunikacích. Jak je však uvedeno výše, zpracování osobních údajů, které zahrnuje operace, na něž se vztahuje věcná působnost směrnice o soukromí a elektronických komunikacích, může zahrnovat další aspekty, pro něž směrnice o soukromí a elektronických komunikacích neobsahuje „zvláštní pravidlo“. Například čl. 5 odst. 3 směrnice o soukromí a elektronických komunikacích obsahuje zvláštní pravidlo pro uchovávání informací nebo získávání přístupu k informacím uchovávaným v koncovém zařízení uživatele. Neobsahuje ale zvláštní pravidlo pro žádné předchozí nebo následné činnosti zpracování (např. pro uchovávání a analýzu údajů týkajících se prohlížení internetových stránek pro účely internetové reklamy zaměřené na chování spotřebitelů nebo pro bezpečnostní účely). V důsledku toho jsou úřady pro ochranu údajů i nadále plně příslušné k posuzování zákonnosti všech ostatních operací zpracování, které následují po uchovávání informací nebo získávání přístupu k informacím uchovávaným v koncovém zařízení uživatele⁴².
76. Porušení nařízení GDPR může rovněž představovat porušení vnitrostátních pravidel o soukromí a elektronických komunikacích. Úřad pro ochranu údajů může při uplatňování nařízení GDPR (např. při posuzování souladu se zásadou zákonnosti či korektnosti podle čl. 5 odst. 1 písm. a) nařízení GDPR) vzít toto faktické zjištění o porušení pravidel o soukromí a elektronických komunikacích v potaz. Pokud

2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES. Další příklady lze nalézt v předpisech o klinických hodnoceních: viz články 28–35 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 536/2014 ze dne 16. dubna 2014 o klinických hodnoceních humánních léčivých přípravků a o zrušení směrnice 2001/20/ES.

⁴² V tomto ohledu je třeba odkázat na stanovisko pracovní skupiny zřízené podle článku 29 k oprávněnému zájmu (06/2014) a na stanovisko pracovní skupiny zřízené podle článku 29 k účelovému omezení (3/2013), která objasňují, že určité formy reklamy zaměřené na chování spotřebitelů vyžadují souhlas subjektu údajů, a to nejen kvůli čl. 5 odst. 3. Ve stanovisku k účelovému omezení se uvádí:

„Druhý možný scénář nastává, když určitá organizace chce zejména analyzovat nebo předvídat osobní preference, chování a postoje jednotlivých spotřebitelů, přičemž získané informace se následně stanou podkladem k „opatřením nebo rozhodnutím“, která budou přijata vůči dotčeným spotřebitelům. V takových případech se téměř vždy vyžaduje svobodný, konkrétní, informovaný a jednoznačný souhlas spotřebitele s účastí, jinak nelze další použití považovat za slučitelné. Důležité je, že tento souhlas by měl být vyžadován například pro sledování a profilování pro účely přímého marketingu, reklamy zaměřené na chování spotřebitelů, zprostředkování údajů, reklamy založené na lokalizačních údajích nebo digitálního výzkumu trhu na základě sledování.“

Ve stanovisku k oprávněnému zájmu se uvádí:

„Namísto pouhého nabízení možnosti odmítnout účast na tomto typu profilování a cílené reklamy by byl nezbytný informovaný souhlas podle čl. 7 písm. a) [směrnice 95/46/EC], ale také podle čl. 5 odst. 3 směrnice o soukromí a elektronických komunikacích. Ustanovení čl. 7 písm. f) [směrnice 95/46/EC] by proto nemělo být považováno za právní základ pro zpracování.“

však právními předpisy členského státu nebyla úřadu pro ochranu údajů přidělena dodatečná příslušnost, musí být jakékoli rozhodnutí o výkonu odůvodněno na základě nařízení GDPR.

77. Pokud vnitrostátní právní předpisy určí úřad pro ochranu údajů jako příslušný orgán podle směrnice o soukromí a elektronických komunikacích, je tento úřad pro ochranu údajů kromě prosazování GDPR přímo příslušný k prosazování vnitrostátních pravidel o soukromí a elektronických komunikacích (v opačném případě nikoliv).
78. Obecně platí, že pokud je k různým právním nástrojům příslušných několik orgánů, měly by zajistit jednotnost při prosazování obou nástrojů, mimo jiné proto, aby nedošlo k porušení zásady *ne bis in idem*, pokud spolu porušení ustanovení nařízení GDPR a směrnice o soukromí a elektronických komunikacích v kontextu jedné zpracovatelské činnosti úzce souvisejí.

6 O UPLATNITELNOSTI MECHANISMŮ SPOLUPRÁCE A JEDNOTNOSTI

79. Třetí otázku, kterou belgický úřad pro ochranu údajů předložil sboru, lze parafrázovat takto:
- *Do jaké míry jsou mechanismy spolupráce a jednotnosti uplatnitelné při zpracování, které alespoň v souvislosti s určitými operacemi zpracování vyvolává věcnou působnost jak nařízení GDPR, tak směrnice o soukromí a elektronických komunikacích?*
80. Podle kapitoly VII nařízení GDPR se mechanismy spolupráce a jednotnosti, jež mají k dispozici úřady pro ochranu údajů podle nařízení GDPR, týkají monitorování uplatňování ustanovení nařízení GDPR. Mechanismy podle nařízení GDPR se nevztahují na prosazování ustanovení obsažených ve směrnici o soukromí a elektronických komunikacích jako takové.
81. V čl. 15 odst. 3 směrnice o soukromí a elektronických komunikacích se každopádně stanoví:
- „[Evropský sbor pro ochranu osobních údajů] plní rovněž úkoly stanovené [článkem 70 nařízení (EU) 2016/679] týkající se záležitostí upravených touto směrnicí, zejména ochrany základních práv a svobod a oprávněných zájmů v odvětví elektronických komunikací.“*
82. Pokud jde o spolupráci mezi orgány příslušnými k prosazování směrnice o soukromí a elektronických komunikacích, čl. 15a odst. 4 dotčené směrnice stanoví, že „[p]říslušné vnitrostátní regulační orgány mohou přijmout opatření pro zajištění účinné přeshraniční spolupráce při prosazování vnitrostátních právních předpisů přijatých podle této směrnice a pro vytvoření harmonizovaných podmínek poskytování služeb zahrnujících přeshraniční toky údajů (...)“.
83. Tato přeshraniční spolupráce mezi orgány příslušnými k prosazování směrnice o soukromí a elektronických komunikacích, včetně úřadů pro ochranu údajů, vnitrostátních regulačních orgánů a dalších orgánů, se může uskutečnit v rozsahu, v jakém příslušné vnitrostátní regulační orgány přijaly opatření umožňující takovou spolupráci.
84. Je třeba poznamenat, že mechanismus spolupráce a jednotnosti zůstává plně uplatnitelný, avšak jen tehdy, pokud se na zpracování vztahují obecná ustanovení nařízení GDPR (a nikoli „zvláštní pravidlo“ obsažené ve směrnici o soukromí a elektronických komunikacích). Například i v případě, že zpracování osobních údajů (např. profilování) částečně závisí na přístupu k informacím uloženým v zařízení koncového uživatele, se na pravidla pro ochranu údajů, která nejsou stanovena směrnicí o soukromí

a elektronických komunikacích (např. práva subjektu údajů, zásady zpracování), na jakékoli zpracování osobních údajů, které probíhá po přístupu k informacím uloženým v zařízení koncového uživatele, vztahují ustanovení nařízení GDPR, včetně mechanismů spolupráce a jednotnosti.

85. V praxi budou muset úřady pro ochranu údajů pečlivě vybírat, který „způsob komunikace“ použít, zejména pokud neprosazují pouze nařízení GDPR, ale pokud jsou také příslušné k prosazování (části) vnitrostátních právních předpisů provádějících směrnici o soukromí a elektronických komunikacích. Výchozí „způsob komunikace“ – podrobně popsany v kapitole VII (Spolupráce a jednotnost) nařízení GDPR – se použije pro každou a všechny části postupu, které předpokládají použití pravomocí k prosazování udělených nařízením GDPR pro případ porušení nařízení GDPR. Úřady pro ochranu údajů mohou použít „způsob komunikace“ podle vlastního zvážení v souvislosti se svými odlišnými pravomocemi k prosazování udělenými vnitrostátními právními předpisy provádějícími směrnici o soukromí a elektronických komunikacích a pouze v rozsahu, v jakém je cílem postupu reagovat na porušení vnitrostátních pravidel o soukromí a elektronických komunikacích, jimiž se řídí konkrétní jednání upravené směrnici o soukromí a elektronických komunikacích. Jakmile jde o záležitost spadající do působnosti nařízení GDPR, jsou úřady pro ochranu údajů povinny uplatnit mechanismus spolupráce a jednotnosti podle nařízení GDPR.

7 ZÁVĚR

- *Omezuje pouhá skutečnost, že zpracování osobních údajů vyvolává věcnou působnost jak nařízení GDPR, tak směrnice o soukromí a elektronických komunikacích, příslušnost, úkoly a pravomoci úřadů pro ochranu údajů podle nařízení GDPR? Jinými slovy, existuje určitý díl operací zpracování údajů, který by tyto úřady neměly posuzovat, a pokud ano, za jakých okolností?*
86. Pokud zpracování osobních údajů vyvolává věcnou působnost jak nařízení GDPR, tak směrnice o soukromí a elektronických komunikacích, jsou úřady pro ochranu údajů příslušné ke kontrole operací zpracování údajů, které se řídí vnitrostátními pravidly o soukromí a elektronických komunikacích, pouze tehdy, pokud jim vnitrostátní právní předpisy tuto příslušnost udělují, a tato kontrola musí být provedena v rámci pravomocí dozoru svěřených příslušnému úřadu vnitrostátním právem, kterým se provádí směrnice o soukromí a elektronických komunikacích.
87. Úřady pro ochranu údajů jsou příslušné k prosazování nařízení GDPR. Pouhá skutečnost, že určitý soubor zpracování spadá do působnosti směrnice o soukromí a elektronických komunikacích, neomezuje příslušnost úřadů pro ochranu údajů podle nařízení GDPR.
- *Měly by úřady pro ochranu údajů při výkonu své příslušnosti, úkolů a pravomocí podle nařízení GDPR brát v potaz ustanovení směrnice o soukromí a elektronických komunikacích, a pokud ano, v jakém rozsahu? Jinými slovy, měla by se při posuzování souladu s nařízením GDPR vyjmout otázka porušení vnitrostátních pravidel o soukromí a elektronických komunikacích, a pokud ano, za jakých okolností?*
88. Orgán nebo orgány, které jsou členskými státy určeny jako příslušné ve smyslu směrnice o soukromí a elektronických komunikacích, nesou výlučnou odpovědnost za prosazování vnitrostátních předpisů, kterými se provádí směrnice o soukromí a elektronických komunikacích a které se vztahují na danou konkrétní operaci zpracování, včetně případů, kdy zpracování osobních údajů vyvolává věcnou působnost jak nařízení GDPR, tak směrnice o soukromí a elektronických komunikacích. Úřady pro

ochranu údajů však zůstávají plně příslušné, pokud jde o operace zpracování osobních údajů, které nepodléhají jednomu nebo několika zvláštním pravidlům obsaženým ve směrnici o soukromí a elektronických komunikacích.

89. Porušení nařízení GDPR může rovněž představovat porušení vnitrostátních pravidel o soukromí a elektronických komunikacích. Úřad pro ochranu údajů může při uplatňování nařízení GDPR (např. při posuzování souladu se zásadou zákonnosti či korektnosti podle čl. 5 odst. 1 písm. a) nařízení GDPR) vzít toto faktické zjištění o porušení pravidel o soukromí a elektronických komunikacích v potaz. Pokud však právními předpisy členského státu nebyla úřadu pro ochranu údajů přidělena dodatečná příslušnost, musí být jakékoli rozhodnutí o výkonu odůvodněno na základě nařízení GDPR.
90. Pokud vnitrostátní právní předpisy určí úřad pro ochranu údajů jako příslušný orgán podle směrnice o soukromí a elektronických komunikacích, je tento úřad pro ochranu údajů kromě prosazování GDPR přímo příslušný k prosazování vnitrostátních pravidel o soukromí a elektronických komunikacích (v opačném případě nikoliv).
- *Do jaké míry jsou mechanismy spolupráce a jednotnosti uplatnitelné při zpracování, které alespoň v souvislosti s určitými operacemi zpracování vyvolává věcnou působnost jak nařízení GDPR, tak směrnice o soukromí a elektronických komunikacích?*
91. Mechanismy spolupráce a jednotnosti, jež mají k dispozici úřady pro ochranu údajů podle kapitoly VII nařízení GDPR, se týkají sledování uplatňování ustanovení nařízení GDPR. Mechanismy podle nařízení GDPR se nevztahují na prosazování provedení směrnice o soukromí a elektronických komunikacích ve vnitrostátním právu. Mechanismus spolupráce a jednotnosti však zůstává plně uplatnitelný, pokud se na zpracování vztahují obecná ustanovení nařízení GDPR (a nikoli „zvláštní pravidlo“ obsažené ve směrnici o soukromí a elektronických komunikacích).

92. Sbor konstatuje, že výše uvedeným výkladem není dotčen výsledek současných jednání o nařízení o soukromí a elektronických komunikacích. Navrhované nařízení se zabývá mnoha důležitými prvky, mimo jiné otázkou příslušnosti orgánů pro ochranu údajů, ale také řadou dalších velmi důležitých záležitostí. Sbor trvá na svém postoji, že je důležité přijmout nařízení o soukromí a elektronických komunikacích⁴³.

Za Evropský sbor pro ochranu osobních údajů
předsedkyně

⁴³ Evropský sbor pro ochranu osobních údajů vyzval Evropskou komisi, Parlament a Radu, aby spolupracovaly na zajištění rychlého přijetí nového nařízení o soukromí a elektronických komunikacích (prohlášení Evropského sboru pro ochranu osobních údajů zveřejněné dne 25. května 2018).

(Andrea Jelinek)